

Detecting and Destroying The Roots of Our Sins

Pagtuklas at Pagsira sa mga Ugat ng Ating mga Kasalanan 1 Juan 2:15-17

Wayne J. Edwards, Pastor

“Huwag ninyong ibigin ang sanglibutan, ni ang mga bagay na nasa sanglibutan.

Kung ang sinoman ay umiibig sa sanglibutan, ay wala sa kaniya ang pagibig ng Ama.

Sapagka't ang lahat ng nangasa sanglibutan, ang masamang pita ng laman, at ang masamang pita ng mga mata, at ang kapalaluan sa buhay,

ay hindi mula sa Ama, kundi sa sanglibutan. At ang sanglibutan ay lumilipas, at ang masamang pita niyaon: datapuwa't ang gumagawa ng kalooban ng Dios ay mananatili

magpakailanman.”

1 Juan 2:15-17

- Ang pinagmumulan ng ating mga kasalanan ay ang ating pagnanasa sa laman, ang pagnanasa ng mga mata, at ang kapalaluan ng buhay. Dahil ang tatlong patong ng pagnanasa ang siyang pundasyon ng sistemang pang-ekonomiya ng mundo, ito ay isang isyung haharapin nating lahat habang tayo ay nabubuhay.
- Hindi sinabi ni Juan na ang pakikilahok sa mga sistema ng mundo ay isang kasalanan, dahil kailangan nating lahat na ipagpalit ang ating paggawa para sa pananalapi upang matugunan ang ating mga pangangailangan.
- Gayunpaman, kapag ang ating pag-ibig sa sanlibutan at sa mga bagay na nasa sanlibutan ay higit pa sa ating pag-ibig sa Isa na lumikha ng sanlibutan, doon ito nagiging kasalanan, sapagkat doon tayo nagkukulang sa kaluwalhatian ng Diyos.

Ayon sa Roma 3:23 , “ ***Sapagkat ang lahat ay nagkasala at hindi nakaabot sa kaluwalhatian ng Diyos.”***

- Ang "**hindi pagabot sa kaluwalhatian ng Diyos**" ay nangangahulugang hayaan ang mga bagay ng mundo na ilayo tayo sa kaluwalhatian ng Diyos bilang ating pinakamahalagang kayamanan – isuko ang walang hanggan para sa pansamantala. Samakatuwid, tayo ay nagkulang sa pagkilala, pag-aaruga, pagpapahalaga, pagmamahal, at pagpapahalaga sa Diyos higit sa lahat ng bagay.
- Ang "**pagkakasala**" ay anumang damdamin, kaisipan, pananalita, o kilos na nagmumula sa isang pusong hindi pinahahalagahan ang Diyos nang higit sa lahat ng bagay. Samakatuwid, ang ugat ng lahat ng pagkakasala ay ang pusong mas pinipili ang anumang bagay kaysa sa Diyos – ang alisin ang Diyos sa trono ng ating buhay at unahin ang ating mga gusto, ang ating mga hangarin, at ang ating mga nararamdamang pangangailangan kaysa sa Kanyang mga hangarin para sa atin.
- Kadalasang mas nagagalit ang mga Kristiyano sa mga makasalanang gawain ng iba kaysa kapag ang Diyos mismo ay hindi pinaniniwalaan, hindi pinaniniwalaan, sinuway, niwalang-galang, at sa gayon, minamaliit.
- Ang mga Kristiyano ay kadalasang mas nag-aalala tungkol sa kung ano ang ginagawa at hindi ginagawa ng mga tao sa sangnilikha kaysa sa kung ano ang ginagawa at hindi nila ginagawa sa Lumikha.
- Ang kasalanan ay ang ating pagkiling sa anumang bagay kaysa sa Diyos.
- Ang kasalanan ay ang ating hindi pagsang-ayon sa mga kilos ng Diyos o kawalan ng mga kilos.

- Ang kasalanan ay ang ating pagpapalit ng Kanyang walang hanggang kaluwalhatian para sa mga pansamantalang pamalit.
- Ang kasalanan ay ang ating pagpigil sa katotohanan ng Diyos.
- Ang kasalanan ay ang pagkapoot ng ating puso sa Diyos.
- Ang mga makasalanan ay kung sino tayo, at sino kaya tayo hanggang sa tayo ay mailigtas mula sa mundong ito na puno ng kasalanan sa pamamagitan ng ating kamatayan o ng pagdadala sa Simbahan.

Inilalarawan ng Bibliya ang pitong ugat ng kasalanan kung saan nagmumula ang lahat ng kasalanang pang-ibabaw.

- **Pagmamataas** – labis na paniniwala sa sariling kakayahan o halaga, kadalasang inuuna ang sarili kaysa sa iba o sa Diyos.
- **Kasakiman** – isang malakas at makasariling pagnanais para sa kayamanan, materyal na bagay, o kapangyarihan, upang makamit ang pagkilala.
- **Pagnanasa** – isang matindi o walang pigil na pagnanasa para sa personal na kasiyahan; lalo na sa sekswal na kasiyahan.
- **Inggit** – isang pakiramdam ng kawalang-kasiyahan o hinanakit na napupukaw ng mga ari-arian, tagumpay, o katangian ng iba.
- **Katakawan** – labis na pagpapakasasa o labis na pagkonsumo, kadalasan sa pagkain o inumin.
- **Poot** – walang kontrol na damdamin ng galit, matinding poot, at pagkamuhi.
- **Katamaran** – nakagawiang katamaran, pisikal na kawalan ng aktibidad, o pangkalahatang kawalang-interes sa mga tungkulin at espirituwal na paglago.

Ayon sa Hebreo 12:1 , kahit isa sa pitong ugat na kasalanang iyon ay isang nakababahalang kasalanan para sa atin; ibig sabihin, araw-araw natin itong pinaglalaman. ***“Kaya nga, yamang napapalibutan tayo ng napakaraming saksi, itabi natin ang bawat pabigat, at ang kasalanang madaling pumipigil sa atin, at ating takbuhin nang may pagtitiis ang takbuhan na inilagay sa harap natin.”***

- Ang ibang mga salin ay tumutukoy sa mga kasalanang **"sumusuot"** sa atin bilang **"kasalanan na madaling bumabalot"** (NIV) at **"kasalanan na ayaw bumitaw"** (CEV).

Kapag nagkakasala ang isang Kristiyano, ginagamit ni Satanas ang pagkabigong iyon upang magtanim ng mga binhi ng pagdududa tungkol sa walang kundisyong pag-ibig ng Diyos para sa atin at sa ating walang hanggang seguridad sa Kanya.

- **Kung magtutuon tayo ng pansin sa kabiguan** , patungo tayo sa pagkondena sa sarili.
 - **Kung magtutuon tayo sa Tagapagligtas** , patungo tayo sa kapatawaran at pagkakasundo.
 - **Kung magtutuon tayo ng pansin sa pagkakasala** , mabubuhay tayo sa ilalim ng ulap ng paghatol hangga't hindi natin sinusunod ang mga paniniwala ng Diyos.
 - **Kung tayo ay magtutuon ng pansin sa biyaya** , mabubuhay tayo sa ilalim ng kalayaang iyon ng pagkaalam na ang ating mga kasalanan ay pinatawad na, sa nakaraan, kasalukuyan, at sa hinaharap.
- 1 Juan 1:9 , ***“Kung ipinahahayag natin ang ating mga kasalanan, ang Diyos ay tapat at makatarungan na magpapatawad sa atin sa ating mga kasalanan at lilinisin tayo sa lahat ng kalikuan.”***
 - Mga Taga-Galacia 2:20 , ***“ Ako'y ipinako sa krus na kasama ni Cristo; at hindi na ako ang nabubuhay, kundi si Cristo ang nabubuhay sa akin. At ang buhay na ikinabubuhay ko ngayon sa katawan, ay ikinabubuhay ko sa pamamagitan ng pananampalataya sa Anak ng Dios, na sa akin ay umibig at ibinigay ang kaniyang sarili dahil sa akin.”***
 - Mga Taga-Roma 13:14 , ***“Huwag tayong maglaan para sa laman, upang masunod ang mga kahalayan nito,”*** hal., iwasan ang mga lugar o pangyayari o sitwasyon kung saan ang kasalanang iyon ay napupukaw o napapagana.

Ang "masamang pita ng laman" ay ang mga pagnanasa ng ating puso na lubos na salungat sa kalooban ng Diyos para sa ating buhay. (Galacia 5:19-24)

- Ang mga "umiibig sa sanlibutan" at nagpapadaig sa "pita ng laman" ay maaaring asahan na makakita ng ganitong uri ng mga saloobin at kilos na magpapakilala sa kanilang buhay.
- Ang mga hindi kontrolado ng sistema ng mundo, kundi kontrolado ng Banal na Espiritu, ay maaaring asahan na makita ang bunga ng Espiritu sa kanilang buhay.
- Sa Roma 13:11-14 , ***“isuot ninyo ang Panginoong Jesu-Cristo at huwag ninyong paglaanan ang laman.”***

Ang "pagnanasa ng mga mata" ay nangangahulugang ninanais natin ang ating nakikita. Ang "pagnanasa ng mga mata" ay naglalarawan sa isang taong nabighani sa panlabas na pagpapakita ng materyalismo; ang labis na pagnanais na magkaroon ng anumang bagay na salungat sa kalooban ng Diyos ay kasalanan.

- Sa Kasulatan, ang mga mata ang pangunahing organo ng pandama at kadalasan ang pangunahing daan ng tukso.
- Sa Mateo 6:22 , iginiit ni Hesus na ang mata ang ilawan ng katawan. ***“Kung masama ang iyong mata, ang buong katawan mo ay mapupuno ng kadiliman.”***
- Job 31:1 : ***“Nakipagtipan ako sa aking mga mata na hindi ako titingin nang may pagnanasa sa isang babae.”***

Ang "pagmamalaki sa buhay" ay naglalarawan ng isang arogante na diwa ng pagiging sapat sa sarili, kasama ang pagnanais para sa pagkilala, palakpakan, katayuan, at kalamangan.

- Ang salitang Griyego para sa "pagmamalaki" ay naglalarawan sa isang mapagmataas; isang taong maaaring walang kahit isang sentimo sa kanyang pangalan, ngunit ipinagmamalaki ang kanyang kayamanan sa pananalapi.
- Lahat ng bagay na nais nating makuha, masiyahan, o ipagmalaki, ito ang "pagmamalaki ng buhay."
- Lahat mula sa senswalismo at pagpapalayaw sa sarili hanggang sa pagmamataas; ang di-makadiyos na pagbibigay-kasiyahan sa mga makamundong pagnanasa, ng kasiyahan sa sarili, ng makasariling kayabangan; ito ang pagmamalaki ng buhay.

Ang tatlong ugat ng mga tukso: ang pita ng laman, ang pita ng mata, at ang kapalaluan ng buhay, ay nagmumula sa ating makasalanang kalikasan. Ang bawat tao ay ipinanganak na may parehong ugat ng mga kasalanan at personal na haharap sa parehong mga tukso, at magbibigay-sulit sa kanilang mga kasalanan nang paisa-isa.

- Gayunpaman, ang padron ng pagpapahayag ng tatlong kasalanang iyon ay itinatag ng pag-uugali ng kanilang mga magulang at pamilya.
- Tulad ng isang bata na natututong magsalita at gayahin ang mga kilos ng kanilang mga magulang at mga kapatid, ang mga magulang at pamilya ay nagpapasa rin ng masasamang gawi at labis na pagnanasa sa kanilang mga anak, na siyang nagpapabago sa kanilang pananaw sa buhay, at sa layunin ng kanilang buhay.
- Sa Kawikaan 22:15 , sinasabi ng Bibliya: ***“Ang kahangalan ay nababaon sa puso ng bata; ngunit ang pamalo ng saway ang maglalayo nito sa kanya.”***
- Sa kasaysayan at teksto, ang "pamalo" ay sumisimbolo sa disiplina, pagsasanay, at mga hangganan na ginagamit ng mapagmahal na mga magulang upang itama ang maling pag-uugali at magturo ng karunungan. Hindi lamang dapat sanayin,

balaan, at magtakda ng mga limitasyon ang mga magulang sa makasariling pag-uugali ng bata, dapat din nila itong ipakita sa kanila.

- Sa isang punto sa ating buhay, kailangan nating tuklasin at sirain ang mga ugat ng mga kasalanang madaling bumabagabag sa atin; ang mga masasamang gawi at konsepto sa buhay na minana natin mula sa ating mga magulang o mga kasamahan na salungat sa kalooban ng Diyos. Alinman sa atin ang managot sa ating buhay, o mamumuhay tayo bilang mga biktima, at hindi kailanman lubos na mauunawaan ang tunay na kahulugan at layunin ng ating buhay.